

Documentair Theater

Intro

Hallo, mijn naam is Dr. Lyndsey Bakewell. Ik ben universitair hoofddocent en programmaleider Drama aan de Montfort Universiteit. Deze video is de eerste van vijf die betrekking hebben op de Workshop Documentair Theater, een workshop die ik heb ontwikkeld als onderdeel van het Creativity Project. Deze workshop is ontworpen om jou of je studenten kennis te laten maken met elementen van documentair theater. Door na te denken over de manieren waarop we materiaal uit verschillende bronnen kunnen verzamelen, kunnen we ons richten op doorleefde ervaringen en persoonlijk perspectief en ook het werk van Bertolt Brecht gebruiken om werk te creëren dat een bepaald publiek aanspreekt.

In deze workshop moedig ik studenten aan om hun vaardigheden te ontwikkelen op het gebied van communicatie door samen te werken; creativiteit door materialen van allerlei plaatsen te gebruiken en er materiaal voor een voorstelling van te maken; samenwerking, niet alleen als groep die samen optreedt, maar ook de samenwerking tussen de artiest en het publiek; en ook kritisch denken, nadenken over hoe we perspectieven begrijpen, hoe we informatie verzamelen, hoe we op een ethische en morele manier werken met de ervaringen van anderen, en hoe we dit niet alleen kunnen gebruiken om onze kennis te vergroten, maar ook die van anderen.

Er zijn drie belangrijke leerresultaten van deze workshop, waarvan het eerste is om kritisch na te denken over hoe we onze eigen en andermans doorleefde ervaring gebruiken om onze kennis en ons begrip te onderbouwen. Het tweede is om te leren hoe je nieuwe stukken performance kunt creëren die gebruik maken van kennis uit kranten, archieven of verhalen. En de derde is om het werk van Bertolt Brecht te gebruiken, na te denken over de manieren waarop we met een publiek kunnen werken en een publiek van ons kunnen vervreemden om informatie te delen die onze kennis en ons begrip informeert.

De workshop is onderverdeeld in drie verschillende secties. Elk van die secties heeft subcategorieën. Na deze video vind je die drie secties en dan nog een video die jou of je leerlingen helpt om een bewijsstuk voor je portfolio te ontwikkelen om te reflecteren op wat je hebt geleerd.

Voor deze workshop heb je een aantal materialen nodig. Ten eerste moet je mijn krantenspel downloaden, het uitknippen en klaarzetten voor je leerlingen. Ten tweede heb je een aantal kranten nodig. We moedigen leerlingen aan om verhalen te verzamelen uit hun eigen omgeving, maar ook nationaal en internationaal. Dus als je een aantal kranten kunt krijgen die al deze formaten dekken, is dat uitstekend. Leerlingen hebben ook een pen en papier nodig.

Activiteit één:

Voordat je aan je eerste oefening begint, raad ik je aan om 10 minuten te nemen om je groep kennis te laten maken met Documentair Theater. Dit kan een vorm zijn waarmee ze nog niet eerder in aanraking zijn gekomen. En dus zal het aanreiken van een aantal van deze basisprincipes hen echt helpen bij het navigeren door de oefeningen die hierna komen in de workshop. Als het een groep is waarmee je nog niet eerder hebt gewerkt, kun je ze een aantal basisvragen stellen over toneel, over performance, over hoe we werk creëren en van waaruit we werk creëren. Je kunt deze kennis dan aanvullen door tegen ze te zeggen dat je ze gaat laten kennismaken met een nieuwe vorm van performance die feitelijk kennis, begrip en perspectief put uit verschillende plaatsen, waaronder kranten, verhalen, doorleefde ervaringen, persoonlijke getuigenissen, enzovoort, enzovoort. Als het een groep is waar je al lang mee werkt, weet je misschien al wat hun begrip is. En dus wil je misschien wat dieper ingaan op wat documentair theater is, dit kan echt een goede gelegenheid zijn om hen te ondervragen over het werk van Brecht als ze er al iets over weten, of om hen een korte inleiding te geven over het werk dat Brecht creëerde en zijn belangrijkste principes. Waar we hier echt in geïnteresseerd zijn, is dat de groep begrijpt dat we met materiaal gaan werken om onze voorstellingen te genereren, dat we directe citaten, sleutelwoorden en directe, doorleefde ervaringen in onze voorstelling gaan opnemen. En dit gaat gepaard met bepaalde ethische en morele beslissingen, en dat we gevoelig moeten zijn wanneer we dit materiaal benaderen. Als je zelf niet bekend bent met documentair theater, dan kan deze definitie die ik graag gebruik en deze uitleg je misschien helpen. Ik zeg graag tegen mijn groep dat:

"Documentair Theater is een performancevorm die zich baseert op doorleefde ervaringen en gerapporteerde ervaringen van individuen. De uiteindelijke voorstelling of het uiteindelijke product van documentair theater kan veel verschillende vormen aannemen. En dit omvat onder andere het vertellen van verhalen, woordelijk theater, traditionele voorstellingen en ook fysieke theatervormen. We kunnen op veel plaatsen op zoek gaan naar materiaal dat ons kan helpen bij het maken van documentair theater. Denk aan kranten, tv-programma's, sociale media, foto's, interviews, enquêtes of waar dan ook waar we iemands persoonlijke ervaring en perspectief kunnen vinden. Perspectief is bijzonder belangrijk in Documentair Theater, we moeten nadenken over hoe we begrijpen wat betrouwbare informatie is en wat wordt gedeeld door de lens van persoonlijk perspectief. We moeten ook nadenken over wiens perspectief we delen en hoe."

De activiteiten in deze workshop helpen ons om dit alles te verwerken. Als je klaar bent met de inleiding, kun je verder met activiteit één, die ik *What's with newspaper headlines* (Wat is er met krantenkoppen?) heb genoemd. Ik doe in totaal ongeveer 35 minuten over deze activiteit. Maar je kunt dat uitbreiden of korter maken, afhankelijk van de behoeften van je groep. Misschien wil je dit een paar keer doen in verschillende weken, om leerlingen echt te betrekken bij het idee van krantenkoppen en wat ze ons vertellen over het verhaal of wat ze ons juist niet vertellen. Wat je nodig hebt voor deze oefening is mijn spel met krantenkoppen, dat je onderaan deze pagina vindt bij de bronnen voor activiteiten. Voor deze activiteit heb ik belangrijke krantenkoppen geïdentificeerd waarvan ik denk dat ze interessant zijn, of op

een bepaalde manier provocerend, of misschien de lezer misleiden over waar het verhaal over gaat en ik heb een van de sleutelwoorden verwijderd. Die sleutelwoorden staan dan in een aparte lijst onderaan het document. Je knipt de krantenkop en de afzonderlijke woorden uit en verspreidt ze over de vloer in de ruimte. Vervolgens vraag je de leerlingen om één woord en één krantenkop te kiezen die volgens hen bij elkaar passen.

Sta je leerlingen toe en moedig ze aan om creatief te zijn. We zijn niet per se geïnteresseerd in wat het juiste antwoord is, maar eigenlijk in wat een interessante krantenkop oplevert, of een grappige krantenkop, of een provocerende krantenkop, of een controversiële krantenkop. We denken na over hoe ze werken of niet werken, wat de structuur van deze krantenkoppen is en hoe we ze in ons werk kunnen gebruiken. Geef de leerlingen de tijd om alle krantenkoppen te lezen met de toegelaten woorden en alle afzonderlijke woorden en geef ze de tijd om ze te selecteren. Dan ga je over tot een discussie met je groep, waarbij je hen vraagt om rond de kring te gaan en hun krantenkoppen voor te lezen. Vaak zal dit leiden tot veel gelach, veel plezier, een soort hijgen, afhankelijk van wat voor soort krantenkoppen ze hebben gemaakt; en uit de reactie van de groep kunnen we beginnen te begrijpen hoe krantenkoppen worden ontvangen door de luisteraar en het publiek. Als iedereen zijn krantenkop heeft gedeeld, bouw dan ruimte in om de leerlingen te vragen: "Wat is er gebeurd? Wat hebben we geleerd? Waarom werken krantenkoppen op die manier? En waar moeten we rekening mee houden als we niet alleen met krantenkoppen werken, maar ook met het soort werk dat we maken?"

Dit is echt een geweldige plek om die kwestie van perspectief, van ethische en morele besluitvorming te introduceren. We kunnen werk en krantenkoppen maken en stukken opvoeren die grappig, provocerend en controversieel zijn met de verhalen die we vinden, maar hoe ethisch juist is dat? En welke morele beslissingen moeten we nemen om dat te doen? We kunnen ook iets maken dat heel naturalistisch is en heel trouw aan het oorspronkelijke verhaal? Of wat is de impact van dat werk? En heeft het meer impact als we er op een creatievere manier mee spelen? We zijn hier niet op zoek naar harde of snelle antwoorden. We openen gewoon de discussie voor de groep en laten hen nadenken en hun perspectief geven over hoe dit allemaal werkt.

Als je zelf thuis of ergens anders aan het werk bent, dan heb ik een aangepast sjabloon voor koppen gemaakt. Als je het document opent, vind je de koppen met de ontbrekende woorden en de lijst met woorden die je kunt toevoegen. Je vindt er ook een antwoordblad dat je kunt bekijken als je je krantenkoppen hebt gemaakt.

De volgende stap in deze activiteit is nadenken over perspectieven. Je kiest een krantenkop en bedenkt welke personages er in die krantenkop kunnen voorkomen. Als de kop bijvoorbeeld is: "Moeder en vader zijn geschokt door de prijs van kinderopvang", dan zou je personages kunnen hebben zoals een moeder en een vader en een overheidsfunctionaris. Vervolgens vraag je de groep om twee verschillende perspectieven te identificeren binnen deze krantenkop en het verhaal eromheen. Dus voor deze voorbeeldkop zijn die perspectieven de perspectieven van de moeder en de vader, en de perspectieven van de overheidsfunctionaris. Zodra je je personages hebt geïdentificeerd, ga je vrijwilligers uit je groep studenten vragen om dit verhaal te belichamen en te improviseren. Het hoeft geen lang verhaal te zijn, het hoeft niet ingewikkeld te zijn, maar we moeten wel de perspectieven kunnen weergeven. Dus zodra je vrijwilligers

hebt, ga je hen vragen om het verhaal eerst vanuit één perspectief te improviseren. Dus bijvoorbeeld, je drie student-vrijwilligers die je moeder, je vader en je ambtenaar uitbeelden, gaan dit verhaal eerst vanuit het perspectief van de moeder en de vader spelen. Er kunnen opmerkingen komen over hoe duur het is, hoe ze het zich niet kunnen veroorloven, hoe ze extra lang moeten werken om de kinderopvang te kunnen betalen. De leerlingen vertellen dit verhaal totdat ze aan het einde van hun geïmproviseerde verhaal zijn en dan stoppen ze. Je vraagt de rest van de groep om korte feedback te geven op wat ze hebben gezien en gehoord. Houd deze discussie vrij kort, want straks hebben we een grotere discussiemogelijkheid waarbij we de twee verschillende soorten optredens met elkaar kunnen vergelijken. Als de groep heeft verteld wat ze hebben gezien en gehoord, herhalen we het verhaal, maar nu vanuit het alternatieve perspectief. Dus in de tweede ronde gaan we het horen vanuit het perspectief van de overheidsfunctionaris. Dus we krijgen dingen te horen zoals we proberen zoveel verschillende kosten in het land te dekken. We hebben moeite om de eindjes aan elkaar te knopen, we moeten de belastingen verhogen, we moeten ouders vragen om voor dingen te betalen. Als dit verhaal is uitgepraat, vraag dan aan de vrijwilligers om terug te keren naar de groep. Neem vervolgens ongeveer 10 minuten de tijd om de discussie te faciliteren.

In deze discussie gaan we nadenken over wat er gebeurt als we het vanuit verschillende perspectieven horen. Wat gebeurt er als we maar één perspectief tegelijk horen? Wat gebeurt er met het verhaal, met ons begrip van wat het publiek te horen krijgt? En in hoeverre kunnen we ervoor zorgen dat verschillende perspectieven evenveel ruimte en evenveel tijd krijgen? Vraag je leerlingen tot slot om enkele van de belangrijkste uitdagingen te identificeren bij het nadenken over het weergeven van perspectieven. Bijvoorbeeld hoe we gelijke tijd maken voor perspectieven? Hoe we de informatie verzamelen die ons helpt om perspectieven te informeren en waar we de informatie vandaan halen? en of ze al perspectieven op zich hebben toegepast? Als de leerlingen al deze vragen hebben beantwoord, kun je de discussie afronden en verder gaan met activiteit twee, die we in de volgende video zullen zien.

Als je alleen werkt - Om deze eerste activiteit te voltooien, kies je een van die krantenkoppen en probeer je een script voor jezelf te schrijven. Schrijf het script voor elk van die verschillende perspectieven en probeer ze voor een camera op te voeren en terug te luisteren. Noteer wat er gebeurt als je die stukjes script uitvoert. Bedenk wat voor taal er wordt gebruikt en hoe je die personages hebt opgebouwd. Dit zal je in een ideale positie brengen om de volgende activiteit te doen, die we in de volgende video zullen vinden.

Activiteit twee:

Welkom terug en welkom bij activiteit twee, die ik Wat is de primeur heb genoemd.

In activiteit twee gaan we dus direct aan de slag met kranten. Als je een docent of begeleider bent, zou het fijn zijn als je een stapel kranten hebt die de leerlingen kunnen pakken. Verdeel de leerlingen in groepjes van twee of drie en vraag ze willekeurig een krant te pakken. Wat je wilt is dat ze een verhaal uitkiezen en

het lezen. Nu zijn we vaak geneigd om de krant door te kijken, te bedenken met wat voor verhaal we aan de slag willen en of we enige voorkennis hebben. Als het mogelijk is, moedig je leerlingen dan aan om dit niet te doen. Het is beter als ze niets weten over deze verhalen. En het is ook beter als ze er niet te lang over nadenken. Je kunt ze vragen om gewoon willekeurig een pagina te openen en een verhaal te kiezen. Of ze kunnen er doorheen kijken en er een kiezen als ze die tegenkomen. Maar hoe dan ook, denk er als leerlingen niet te lang en hard over na en wat ze ermee gaan doen. Dus het eerste wat je wilt dat ze doen is dat verhaal lezen, moedig iedereen in de groep aan om dat verhaal apart te lezen, daarna moeten ze samen praten over waar dat verhaal eigenlijk over gaat? Wat wordt er gezegd? Wie komen er in dit verhaal voor? En wat moeten we ervan begrijpen? Hierdoor krijgen je groepen een samenhangend begrip van dat verhaal. Ze hebben dit samenhangende begrip nodig om werk te kunnen maken dat ze aan een publiek kunnen presenteren. Het kan dus zijn dat sommige leerlingen het niet helemaal met elkaar eens zijn, maar dat is prima, zolang ze het maar uitpraten voordat ze aan het werk gaan.

Als je alleen werkt, is dit een gemakkelijke activiteit om na te doen: pak een krant, pak een verhaal en lees het. En schrijf het voor jezelf uit. Wat betekent dat verhaal? Wat begrijp je eruit? Wie maakten er deel uit van dit verhaal en welke perspectieven zijn er? Dit heb je nodig voor het volgende deel van de activiteit.

Het volgende onderdeel van deze activiteit is het identificeren van sleutelwoorden en zinnen. De leerlingen kunnen markeerstiften gebruiken, hun pennen, een stuk papier, wat ze maar willen om dit te doen. Je houdt dit deel van de activiteit heel kort, slechts vijf minuten, zodat ze er niet te lang over nadenken. De leerlingen lezen het verhaal nog een keer door en markeren woorden of zinnen die volgens hen belangrijk zijn om het verhaal te vertellen. Deze woorden en zinnen gaan de basis vormen van hun voordracht. Laat ze dus nadenken over welke perspectieven worden gecreëerd en hoe ze de sleutelwoorden en -zinnen gebruiken om nieuwe perspectieven te ontwikkelen of om bepaalde personages te identificeren.

Als je alleen werkt, kun je dit op precies dezelfde manier doen. Ga door je verhaal, identificeer deze sleutelwoorden en zinnen, we gaan ze gebruiken in de voorstelling.

Zodra ze hun sleutelwoorden en zinnen hebben, gaan je leerlingen beginnen met het schrijven van hun script. Geef ze ongeveer 10 minuten de tijd en vraag ze om een script van één tot twee minuten te schrijven dat ze gaan gebruiken voor hun voorstelling. Dit is ongeveer 300 tot 500 woorden. Er zijn enkele regels voor dit script: het script moet alle of zoveel mogelijk woorden en zinnen bevatten die ze net hebben gemarkeerd; er moet een personage zijn voor elk lid van de groep, zelfs als dit personage een omstander is of een herhaling van een ander personage; elk lid van de groep moet iets te zeggen hebben en moeten optreden; en er moeten ook twee perspectieven aanwezig zijn in het stuk tekst. De leerlingen kunnen creatief zijn in de manier waarop ze hun stuk schrijven. Het kan feitelijk zijn, het kan naturalistisch zijn, het kan komisch zijn. Het kan van alles zijn. Maar het belangrijkste is dat ze aan het einde van de 10 minuten een script hebben dat ze kunnen opvoeren.

Als je alleen werkt, kun je deze activiteit doen, maar misschien wil je een monoloog schrijven in plaats van een stuk met meerdere personages? Of misschien wil je alle personages opvoeren? Of misschien is het een andere manier van schrijven die het publiek aanspreekt, waarbij je niet per se het personage belichaamt,

maar de perspectieven van verschillende soorten mensen weergeeft? Hoe dan ook, maak scripts met die woorden en zinnen.

Tot slot gaan we de leerlingen vragen om na te denken over hun schrijven en te bespreken wat er gebeurde toen ze hun verhaal uit de krant namen, personages en perspectieven en sleutelwoorden identificeerden en vervolgens iets nieuws creëerden. We gaan de leerlingen aanmoedigen om na te denken over wat de uitdagingen waren, wat de problemen waren, hoe ze bepaalde beslissingen namen, wat ze denken dat de kwaliteit van hun schrijven is, in termen van het overbrengen van dat verhaal en dat verhaal. Door de discussie op deze manier te openen, kunnen andere groepen van elkaar leren. Zo kunnen ze hun werk verder ontwikkelen als ze dat willen.

Als je alleen werkt, stel ik voor dat je opneemt wat je hebt geschreven en het terugkijkt. Doe het reflectieproces zelf. Wat zie je, wat hoor je en wat leer je over wat je hebt geschreven? En welke ontwikkelingen zou je willen creëren? Als de leerlingen hun discussie hebben afgerond, zijn ze klaar met de tweede activiteit. De derde activiteit is te vinden in de volgende video.

Activiteit drie:

De derde activiteit in de workshop Documentair Theater heet Brecht en performance. In deze specifieke activiteit beginnen we met het introduceren van enkele van Brechts belangrijkste principes rond vervreemding en het werken met het publiek.

Het eerste wat je gaat doen is je leerlingen vragen om in groepjes in een kring te gaan staan, ze kiezen elk een van de personages uit die ze in de scripts hebben geschreven, ze denken na over hoe ze dat personage belichamen, met het gezicht, het lichaam, de stem en de houding. Ze reageren dan om de beurt op elkaar. Dus degene die personage één is wendt zich tot personage twee, ze reageren op personage twee op de manier waarop ze denken dat dat personage zou reageren. Bijvoorbeeld, als personage één een moeder is en personage twee is een kind, dan kan de reactie liefdevol zijn, het kan zijn om te knuffelen, te kussen, zachte gelaatstrekken te hebben, een open cadeau te zijn. Zodra personage één klaar is met reageren op personage twee, gaan ze naar personage drie en reageren ze opnieuw op dat personage. Laten we bijvoorbeeld zeggen dat personage drie een overheidsfunctionaris is, die net heeft gezegd dat een moeder het zich niet kan veroorloven om de kinderopvang van haar kind te betalen; de kans is groot dat de houding van die moeder fysiek gaat veranderen, misschien zal ze meer gesloten zijn, het gezicht zal ook veranderen, de nabijheid tot elkaar zal waarschijnlijk ook veranderen. Dan reageert personage één op personage vier. Dit gaat de cirkel rond. Dus Coach twee reageert op één en drie, dan op vier, enzovoort, enzovoort, totdat elk personage heeft gereageerd op elk ander personage, waarbij je heel specifiek nadenkt over de manier waarop ze het personage belichamen en over hun emoties en hun reacties op elkaar.

Zodra de leerlingen klaar zijn met fysiek en emotioneel op elkaar te reageren, gaan we voortbouwen op Brechts begrip van rechtvaardigheid en nadenken over het fysiek uitbeelden en belichamen van deze personages. In het scenario van het toneelstuk gaan we twee verschillende stijlen van optreden gebruiken die zich op een glijdende schaal bevinden van naturalistisch tot overdreven stereotype archetypische

personages. Allereerst gaan we de leerlingen bij stijl één vragen om hun script op een naturalistische manier op te voeren als hun personages - ze gaan proberen om deze personages zo levensecht mogelijk neer te zetten. Als ze dat gedaan hebben, gaan we de leerlingen vragen om snel na te denken over wat er gebeurt als ze hun personages zo uitbeelden? Wat vertellen ze het publiek? Wat brengen ze over op hun publiek? En hoe zal hun publiek waarschijnlijk op hen reageren?

Als ze die eerste stijl hebben uitgevoerd en de kans hebben gehad om erover na te denken, gaan we ze vragen om stijl twee uit te voeren, wat een overdreven larger than life versie van deze personages is. Ze kunnen hun lichaamskenmerken overdrijven, hun stemmen kunnen luid zijn, de manier waarop ze spreken kan overdreven zijn, de toon van hun stem kan overdreven zijn. Hoe je leerlingen deze personages ook willen overdrijven, het is prima, maar ze moeten het script nog een keer van begin tot eind doornemen en hun personages op deze manier uitbeelden. Als ze daarmee klaar zijn, vraag ze dan om in hun groep na te denken over wat er gebeurde toen ze hun personages overdreven? Wat leerden ze over hen? Wat denken ze dat het publiek van hen heeft geleerd? En hoe verandert het perspectief voor het publiek?

Als de leerlingen die stukken in stijl één en stijl twee hebben uitgeprobeerd, vraag ze dan te kiezen welke stijl ze het beste vinden werken voor hun verhaal. Dit kan zijn dat ze het opnieuw gaan opvoeren als volledig naturalistisch, of dat ze het heel overdreven gaan opvoeren. Hoe dan ook, laat de groep beslissen wat er gaat gebeuren. Daarna treedt elke groep afzonderlijk op voor de rest van je groep studenten. Ze treden op in de stijl die ze gekozen hebben en dan vraag je het publiek om te reageren. Het publiek gaat feedback geven over wat ze kunnen zien, wat ze hebben geleerd, wat voor personages ze denken dat er voor hen staan en wat voor perspectieven ze krijgen. Doe dit voor elke groep en faciliteer die discussie. Zo kunnen de leerlingen kritisch nadenken over en analyseren wat voor soort voorstelling ze hebben gemaakt en hoe ze het van de krant tot in de praktijk hebben gebracht.

Als je alleen werkt, kun je overwegen om slechts één van deze personages te belichamen. Neem het personage en voer het op. Neem het op voor de camera en vraag iemand anders om mee te kijken en je feedback te geven. Of als je niemand anders hebt om ernaar te kijken, neem het dan op met de camera en laat het een paar dagen liggen. Kom terug, bekijk het werk dat je hebt gedaan opnieuw en beantwoord dezelfde vragen. Wat heb je geleerd over die personages? Welke perspectieven zag je? Wat heb je geleerd?

Als de leerlingen klaar zijn met dit discussieproces, hebben ze de workshop Documentair Theater afgerond. Misschien wil je hier een extra onderdeel inlassen voor een bredere discussie over wat er gebeurt als we materiaal van verschillende plaatsen halen en verhalen presenteren aan een publiek dat niet van ons is? Over welke beslissingen ze hebben genomen en hoe ze die hebben genomen, waarom ze die hebben genomen en wat ze denken dat het resultaat was? Je kunt ze ook vragen om na te denken over de vaardigheden die ze in deze workshop hebben ontwikkeld. Denk eraan dat ze werken aan vaardigheden als creativiteit, kritisch denken, samenwerking en communicatie. Vraag hen dus om na te denken over hoe deze workshop hen daarbij heeft geholpen en hoe ze die vaardigheden in de toekomst kunnen gebruiken. Na deze video is er nog een video over het maken van portfoliobewijs.

Portfolio

Het maken van portfoliobewijs is echt belangrijk om na te denken over de vaardigheden die we in deze workshops hebben ontwikkeld. We vroegen studenten om krantenkoppen te pakken om te beginnen te begrijpen hoe ze werken in termen van het creëren van perspectieven en het vertellen van verhalen. Vervolgens gaven we de leerlingen de gelegenheid om met de verhalen zelf aan de slag te gaan en verschillende personages of perspectieven binnen die verhalen te herkennen. En daarna gaven we ze de gelegenheid om ze terug te presenteren. Als de leerlingen of jijzelf vaardigheden hebben ontwikkeld op het gebied van communicatie, samenwerking, kritisch denken en creativiteit, en je hebt een voorstelling gemaakt, is een manier waarop je misschien wilt reflecteren op je werk het maken van een audioblog of podcast over elke fase van wat je hebt geleerd, waarin je kunt praten over de verschillende perspectieven, je kunt praten over hoe je met de materialen hebt gewerkt, wat je van de materialen hebt geleerd en hoe je je werk hebt ontwikkeld. Of misschien wil je een theaterrecensie schrijven die echt reflecteert op het uiteindelijke werkstuk dat je hebt gemaakt en hoe je beide processen hebt doorlopen, zodat je kunt vastleggen op welke manieren die vaardigheden zijn ontwikkeld. Het belangrijkste is om na te denken over hoe je die vaardigheden in de toekomst gaat gebruiken.

Door ons in deze workshop bezig te houden met kranten en perspectieven, hebben we vaardigheden kunnen ontwikkelen om echte kennis en begrip te herkennen. We hebben het begrip van verschillende mensen over verschillende gebeurtenissen kunnen herkennen en we hebben medeleven en empathie kunnen opbrengen voor verschillende kanten van het verhaal. Dit is zo belangrijk als je hoger onderwijs gaat volgen of gaat werken. Je open kunnen stellen voor verschillende perspectieven en de mening van verschillende mensen kunnen aanvaarden, is een essentiële vaardigheid. En dit is iets wat je echt in je portfolio wilt opnemen. Bovendien ben je in staat om problemen op te lossen en nieuw werk te creëren. Zorg ervoor dat je dit opneemt in je portfoliomateriaal, het zal je zeker helpen in je toekomstige carrière in het onderwijs of op de arbeidsmarkt.